

lettere at komme til de to Amtstuer, som det er bestemt at sætte i Stedet, nemlig Slagelse og Roeskilde.

Bønløffe: Det er ikke for at modsætte mig Lovforslaget, at jeg har begjært Ordet, men for at gjøre en Henstilling til den ærede Finansminister angaaende § 4, hvori der er Tale om at nedlægge Ebeltoft Amtstue. Jeg erkjender, at det kan være rigtigt, at man nedlægger denne Amtstue, fordi den ligger paa saa uheldigt et Sted, som det vel kan tænkes. Havde den ligget lidt længere inde i Landet, lidt i nordvestlig Retning, kunde den ganske vist gjort Nytte, men det var dog ikke for at gjøre denne Bemærkning, jeg begjærede Ordet; det var nærmest for at tilskynde den ærede Finansminister til at lade os, naar Amtstuen i Ebeltoft nedlægges, betale vore Skatter til Tolboppebørselsbetjenten i Greenaa. Det vilde være hensigtsmæssigt for dem, der boe Nord og for dem, der boe Syd for Greenaa, medens Forholdet er saaledes, at Udskillige, som boe Nord for Greenaa, maae reise gennem denne By og en 4 Mill Syd paa for at betale Skatter, men naar Amtstuen skal ophæves, kunde Sagen ordnes saaledes, at Skatterne skulde betales i Greenaa.

A. Sager: Maa jeg bede om Ordet.

Steenstrup: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Jeg skal bemærke, at Finansministeren nu har maattet forlade Thinget, fordi han skal være tilstede i Landstinget. Derfor vil flere ønske at udtale sig i Sagen, skal jeg derfor standse den, indtil Finansministeren kommer tilstede igjen, og gaae over til de andre Sager paa Dagsordenen. Jeg skal derfor spørge, om de ærede Medlemmer fastholde deres Begjæring om at faae Ordet.

A. Sager: Jeg frasalder Ordet.

Steenstrup: Jeg frasalder Ordet.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 66 Stemmer.

Schjørring: Jeg tillader mig at stille det samme Forslag med Hensyn til denne Sag som med Hensyn til de foregaaende.

Uden Forhandling vedtoges Schjørrings ovenstaaende Forslag eenstemmig med 66 Stemmer.

Formanden: Jeg skal da indtil Videre forbigaae de under Nr. 7, 8 og 9 paa Dagsordenen opførte Sager, der vedkomme Finansministeren, og gaae over til den under Nr. 10 opførte Sag, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for de under Indenrigsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriets Personale. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 835 ff.)

Thurah: Som det vil sees, indeholder dette Lovforslag i sin § 2 Bestemmelser om Lønningerne for de ved Landbohøjskolen ansatte Lærere. Den Sum, som disse Lønninger opsummerede vilde udgjøre, er 27,300 Rd., hvorimod de i 1867 androg med Sædtillæg 26,917 Rd. Det vil deraf sees, at det, uagtet Sædtillæget nu efter dette Forslag skulde falde bort, ikke er nogen betydelig Forskjel, som findes mellem, hvad der tidligere gaves med Sædtillæget, og hvad der nu for Fremtiden foreslaaes at skulle være de normerede Lønninger uden Sædtillæget. Jeg skal derfor ikke dvæle længere ved disse Hovedsummer, eller ved, hvorvidt Lønningerne i det Hele taget staae i det rette Forhold til hinanden, i hvilken Henseende der jo navnlig maatte være at anstille en Sammenligning med Gjennemsnittet af Sædtillæget, men i Anledning af, at der i Anmærkning-